

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd zložený z predsedníčky JUDr. Jarmily Urbancovej a sudcov JUDr. Martina Dolníka, JUDr. Martina Vladika, JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Ivety Gildeinovej, v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. M. R.**, nar., sudcovi Okresného súdu V., trvale bytom K., Ž., zastúpeného advokátkou E. K. so sídlom v B., K., na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 9. mája 2011 prejednal odvolanie sudcu proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 11. novembra 2009, sp. zn. 1 Ds 2/2009, a takto

rozhodol :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších prepisov napadnuté rozhodnutie **zrušuje vo výrokoch o vine a uloženom disciplinárnom opatrení.**

Podľa § 131 ods. 4. zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov

JUDr. M. R., nar. , trvale bytom Ž., K.

je v i n n ý,

že v jemu pridelenej veci vedenej na Okresnom súde V. pod č. k. Er 520/1999 vo veci oprávneného A. (týkajúce sa .), proti povinnému A., IČO: (týkajúce sa zrušenej obchodnej spoločnosti M., V., IČO:), o zaplatenie 40.026,- Sk s príslušenstvom po tom, ako dňa 25. júna 1999 vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5210002622, dal úpravu na doručenie prvopisu poverenia súdnemu exekútorovi JUDr. J. F. s lehotou 10 dní, dňa 6. augusta 1999 dal úpravu na uloženie spisu jeden mesiac a následne dňa 18. augusta 1999 dal úpravu na uloženie spisu na lehotu 6 mesiacov, urobil tak napriek tomu, že exekútor 2 dni

predtým, teda 16. augusta 1999 doručil na Okresný súd vo V. námietky povinného zo dňa 9. augusta 1999. Celý exekútorický spis bol k exekučnému spisu pripojený. Sudca bez rozhodnutia o námietke a bez toho, aby prípadne odstránil vady podania, ak mal za to, že označené podanie ako odvolanie nie sú námietky, dal spis dňa 22. septembra 2000 znovu na lehotu jeden rok. Sudca nezvolil ani ten postup, že by spis vrátil exekútorovi, aby tento mohol vo veci konať a následne 12. marca 2001 dal spis znovu na lehotu ďalších 12 mesiacov. Od 20. marca 2002 bol spis na lehote 1 rok a na základe úpravy zo dňa 3. apríla 2003 bol spis daný na lehotu ďalších 12 mesiacov. Po telefonickej urgencii exekútora z apríla 2006 bol exekučný spis ExÚ 186/1999 vylúčený 18. apríla 2006 s úpravou kalendár 1 rok. Následne po urgencii exekútora zo dňa 26. apríla 2006 súd začal vo veci konať, čím došlo k priet'ahom od 18. augusta 1999 do 18. apríla 2006,

t ý m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov.

Podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov odvolací disciplinárny súd **u p ú š ť a** od uloženia disciplinárneho opatrenia sudcovi JUDr. M. R..

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako prvostupňový disciplinárny súd v disciplinárnej veci vedenej proti disciplinárne prejednávanému sudcovi JUDr. M. R., nar. , sudcovi Okresného súdu V., trvale bytom K., Ž., na ústnom pojednávaní konanom dňa 11. novembra 2009 uznal sudcu JUDr. M. R. za vinného zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že ako zákonný sudca vo veci Okresného súdu V., sp. zn. Er 520/99, vo veci oprávneného A., proti povinnému A., IČO.: o zaplataenie 40.026,- Sk s príslušenstvom po tom, ako dňa 25. júna 1999 vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5210002622, dal úpravu na doručenie prvopisu poverenia súdnemu

exekútorovi JUDr. J. F. s lehotou 10 dní, dňa 6. augusta 1999 dal úpravu na uloženie spisu jeden mesiac a následne dňa 18. augusta 1999 dal úpravu na uloženie spisu na lehotu 6 mesiacov, urobil tak napriek tomu, že exekútor 2 dni predtým, teda 16. augusta 1999 doručil na Okresný súd V. námietky povinného zo dňa 9. augusta 1999. Celý exekútorský spis bol k exekučnému spisu pripojený. Sudca bez rozhodnutia o námietke a bez toho, aby prípadne odstránil vady podania, ak mal za to, že označené podanie ako odvolanie nie sú námietky, dal spis dňa 22. septembra 2000 znovu na lehotu na ďalších 12 mesiacov. Od 20. marca 2002 bol spis na lehote 1 rok a na základe úpravy zo dňa 3. apríla 2003 bol spis daný na lehotu na ďalších 12 mesiacov. Po telefonickej urgencii exekútora z apríla 2006 bol exekučný spis ExÚ 186/1999 vylúčený 18. apríla 2006 s úpravou: kalendár 1 rok. Následne po urgencii exekútora zo dňa 26. apríla 2006 súd začal vo veci konať, čím došlo k pried'ahom od 18. augusta 1999 do 18. apríla 2006, tým porušil povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v pridelennej veci konať plynulo bez zbytočných pried'ahov.

Najvyšší súd ako prvostupňový disciplinárny súd, mu za uvedené závažné disciplinárne previnenie uložil disciplinárne opatrenie podľa ust. § 117 ods. 5. písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie piatich mesiacov.

Prvostupňový disciplinárny súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich súhrne dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako bol predmetom podaného návrhu na disciplinárne konanie.

Prvostupňový disciplinárny súd neakceptoval osobnú obhajobu sudcu JUDr. R., pretože táto bola vykonaným dokazovaním v celom rozsahu vyvrátená. Prvostupňový disciplinárny súd vychádzal najmä z výpovede svedka JUDr. J. F., súdneho exekútora, ktorý na ústnom pojednávaní vo svojej výpovedi potvrdil, že exekútorský spis č. ExÚ 186/99 s podaným odvolaním predložil Okresnému súdu V. ešte v roku 1999, pričom Okresný súd V. sa touto záležitosťou nezaoberal a spis mu vrátil bez rozhodnutia o námietke v roku 2006. Tvrdenie svedka JUDr. F. je v súlade s výpoveďou svedkyne V. P., ktorá na ústnom pojednávaní tiež potvrdila, že exekútorský spis č. ExÚ 186/99 prišiel od súdneho exekútora na okresný súd ešte v roku 1999 a ona tento predložila sudcovi JUDr. R. spolu

so spisom č. k. Er 520/99. Svedkyňa ďalej potvrdila, že v roku 1999 bola vedúcou kancelárie, žiaden zásah do exekučného spisu neurobila, pričom doručený exekútorský spis pozrela a keďže spis bol zrejme pevne „zaspinkovaný“, podanie preto nevybrala, ale predložila spis aj s podaním sudcovi na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Tieto svedecké výpovede podľa názoru prvostupňového disciplinárneho súdu nepochybne preukazujú skutočnosť, že súdny exekútor JUDr. F. doručil celý exekútorský spis Okresnému súdu V., v ktorom sa nachádzalo podanie označené ako odvolanie, a o ktorom bolo treba rozhodnúť, či sa jedná o námietky alebo či má prípadne iné vady podania.

Dokazovanie vykonané listinnými dôkazmi taktiež bez akýchkoľvek pochybností preukazuje, že exekútorský spis, č. k. ExÚ 186/99, bol na Okresný súd V. doručený ešte v roku 1999 a po celú dobu sa spolu s podaním označeným ako odvolanie, o ktorom bolo treba rozhodnúť, nachádzal na Okresnom súde V. až do 18. apríla 2006, kedy bol vrátený späť súdnemu exekútorovi JUDr. F., pričom vo veci nebolo rozhodnuté.

Na základe všetkých vyššie uvedených preukázaných skutočností dospel prvostupňový disciplinárny súd k záveru, že skutok sa stal a konanie, ktoré bolo predmetom skutku, je potrebné kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože disciplinárne prejednávaný sudca JUDr. M. R. ako zákonný sudca v pridelenej veci nekonal bez zbytočných prietáhov.

Prvostupňový disciplinárny súd tak uložené disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich považoval za postačujúce a plniace účel ukladania disciplinárnych opatrení.

Vzhľadom k osobe sudcu, jeho doterajšiemu pôsobeniu v súdnictve, ako aj tomu, že v disciplinárnom konaní nebolo zistené a preukázané, že by sudca svojím konaním, ktorým spôsobil prietahy, spôsobil nenapraviteľný následok, disciplinárny súd nepovažoval za primerané uložiť disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z., odvolanie z funkcie sudcu.

Dňa 17. februára 2010 podal disciplinárne prejednávaný sudca JUDr. M. R. v zákonnej lehote proti predmetnému rozhodnutiu odvolanie do výroku o vine a uložení disciplinárneho opatrenia. Skutočnosti uvedené v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu disciplinárne prejednávaný sudca JUDr. M. R. spochybňoval a tvrdil, že sú v rozpore s vykonaným dokazovaním a so zisteným skutkovým stavom, pretože v konaní nebolo preukázané, že by predmetné námietky povinného boli na Okresný súd V. doručené v roku 1999 a že by sudca JUDr. R. o nich nerozhodol svojím zavineným konaním.

Podľa disciplinárne prejednávaného sudcu z výpovede exekútora JUDr. F. nevyplýva, že existuje dôkaz, ktorý by preukázal, že spis bol skutočne predložený na Okresný súd V. V zápisnici zo dňa 20. októbra 2009, str. 4, svedok JUDr. F. vypovedá, že: *„súd sa touto záležitosťou nezaoberal a spis sa mi vrátil späť nerozhodnutý a po určitých rokoch som zistil zo spisu, a mám taký dojem, že to bolo v roku 2006, že som spis znovu predložil Okresnému súdu V. a až v roku 2006 bolo o týchto skutočnostiach rozhodnuté.“* Tieto slová preukazujú, že exekútorský spis musel mať k dispozícii.

Disciplinárne prejednávaný sudca taktiež spochybňoval výpoveď svedkyne V. P., ktorá sa mala údajne začiatkom februára 2009 zveriť vtedajšej predsedníčke Okresného súdu V. s tým, že zo sporného obdobia si veľa nepamätá a aj napriek tomu tvrdí, že exekútorský spis bol súdu doručený.

Ďalej sa v odvolaní namieta skutočnosť, že prvostupňový disciplinárny súd nijako nezdôvodnil a ani neuviedol, akú zákonnú povinnosť mal sudca porušiť tým, že nevrátil nevyžiadaný spis exekútorovi. Poukazoval taktiež na skutočnosť, že v roku 2006 pokyn na vylúčenie spisu nedal sudca, ale súdna tajomníčka J. D., ktorá konala bez pokynu sudcu.

Na základe svedeckých výpovedí odvolanie vyvracia fakt, že by boli podané námietky, resp. podanie označené ako odvolanie na Okresnom súde V. Svedkyňa V. P. vo svojej výpovedi uviedla, že v roku 1999 k predmetnému spisu neboli podané žiadne námietky. Podľa výpovedí ďalších svedkov bol dokázaný štandardný a zaužívaný spôsob doručovania námietok exekútormi, a to: podanie vykonané osobne alebo zaslané poštou, pričom boli vždy podávané so sprievodným listom, resp. so sprievodnou správou, a prílohu tvorí buď

exekútorský spis alebo len jeho fotokópie. Samozrejmosťou je doklad o podaní, resp. zaslaní takéhoto podania, avšak v prejednávanej veci neexistuje žiadna poštová doručka a ani žiadny iný doklad potvrdzujúci doručenie sporného podania na Okresný súd V.

Ďalej disciplinárne prejednávaný sudca vo svojom odvolaní poukazoval na zánik disciplinárnej zodpovednosti sudcu z dôvodu uplynutia 4-ročnej objektívnej premlčacej lehoty. Uvádza pritom, že v súlade s platným rozvrhom práce od roku 2003 už v predmetnej veci ani nemohol rozhodovať, keďže mu vec nebola predkladaná. Okrem toho od roku 2004 už v exekučných veciach nekonal a nerozhodoval, keďže to patrilo do náplne práce vyšších súdnych úradníkov, z čoho vyplýva, že objektívna premlčacia lehota uplynula v roku 2008. Touto skutočnosťou sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal, ignoroval ju, nijako ju nevyhodnotil a nezohľadnil vo svojom rozhodnutí.

V rámci bodu 4 svojho odvolania sa disciplinárne prejednávaný sudca odvoláva na to, že nebolo preukázané žiadne jeho zavinenie, a teda, že nemohla byť ani naplnená skutková podstata uloženého disciplinárneho previnenia. V zmysle rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu vo veci sp. zn. 1Dso 13/04 zo dňa 5. novembra 2004 je nevyhnutné rozlišovať medzi úmyselným a nedbanlivostným zavinením, pretože pre kvalifikáciu uvedeného skutku nie je rozhodujúci iba následok – prieťahy v konaní, ale aj forma subjektívnej zodpovednosti. Ani k tejto námietke sa prvostupňový disciplinárny súd nevyjadril.

V poslednom bode odvolania poukazoval na neexistenciu zákonného dôvodu, na základe ktorého mohol predseda nadriadeného súdu iniciovať v tejto veci disciplinárne konanie proti sudcovi JUDr. M. R. Tvrdil, že to odporuje zákonu č. 757/2004 Z. z., v ktorom je presne vymedzený ako zákonný dôvod, tak aj zákonný spôsob pre iniciovanie disciplinárneho konania voči sudcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd v odvolacom senáte na verejnom zasadnutí, konanom v Bratislave dňa 9. mája 2011, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutých výrokov rozhodnutia, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom

Podľa § 30 ods. 4 zákona, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov, vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Podľa § 117 ods. 1 zákona za disciplinárne previnenie disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

a/ napomenutie

b/ zníženie funkčného platu až o 15% na obdobie najviac troch mesiacov a pri opätovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa sudca dopustil v čase pred zahŕadením disciplinárneho postihu, na obdobie najviac šiestich mesiacov,

c/odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu, ak ide o previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. e/,

d/ vzdanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov.

Podľa § 117 ods. 5 zákona za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

a/ preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa,

b/ zníženie funkčného platu o 50% až 70% na obdobie troch mesiacov až jedného roka,

c/ odvolanie z funkcie sudcu,

d/ odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu, ak ide o závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. c/, alebo

e/ vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov, čím mohol narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 117 ods. 10 zákona disciplinárny súd môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za priestupok alebo za iné porušenie tohto zákona a výnimočne aj za zavinené nesplnenie alebo za porušenie povinnosti sudcu, ak to považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

Odvolací disciplinárny súd sa oboznámil s kompletným spisovým materiálom, s výsluchom navrhovateľa, právnej zástupkyne disciplinárne prejednávaného sudcu, disciplinárne prejednávaného sudcu ako aj svedkov vypočutých v konaní pred prvostupňovým disciplinárnym súdom. Na základe vykonaného dokazovania odvolací disciplinárny súd dospel k záveru, že prvostupňový disciplinárny súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a na jeho podklade dospel k správnym skutkovým záverom.

Z vykonaného dokazovania v konaní pred prvostupňovým disciplinárnym súdom bolo nepochybne preukázané, že námietky povinného boli Okresnému súdu V. preukázateľne doručené dňa 16. augusta 1999, a to ako súčasť exekútorského spisu č. ExÚ 186/99. Svedčí o tom pečiatka súdu na sprievodnom liste súdneho exekútora, z ktorého vyplýva, že prílohou sú námietky povinného ako aj exekútorský spis. Skutočnosť, že exekútorský spis bol k sprievodnému listu nepochybne priložený, svedčí aj zápis podateľne súdu do pečiatky ako „príloha 1x spis“. Námietky povinného boli založené v exekútorskom spise č. ExÚ 186/99. Napriek tomu, že podanie povinného založené v exekútorskom spise č. ExÚ 186/99 nebolo označené ako „námietky“, ale ako „odvolanie“, podľa svojho obsahu ich bolo nutné považovať za námietky povinného v exekučnom konaní, o ktorých rozhoduje

súd. Zároveň bolo preukázané, že zákonným sudcom, ktorý bol oprávnený a povinný o uvedenom podaní (námietskach) povinného rozhodnúť, bol disciplinárne prejednávaný sudca JUDr. M. R.

Z vykonaného dokazovania tiež však vyplynulo, že predkladanie kompletného exekútorského spisu príslušnému súdu v prípade, ak boli v konkrétnej exekučnej veci podané námietky povinného, nie je štandardným a zaužívaným postupom. Štandardne súdny exekútor predloží súdu len námietky ako prílohu sprievodného listu bez svojho spisového materiálu (exekútorského spisu). Kompletný exekútorský spis spravidla súdny exekútor predkladá až potom, ako si tento spis súd sám vyžiada. V posudzovanom prípade sa takto nestalo a súdu súdny exekútor predložil celý exekútorský spis, ktorý obsahoval aj podanie povinného, z ktorého obsahu bolo možné vyvodit', že ide o námietky povinného.

Je teda nepochybné, že námietky povinného boli Okresnému súdu V. doručené dňa 16. augusta 1999 ako súčasť exekútorského spisu č. ExÚ 186/99. Z dôvodu, že išlo o neštandardný spôsob predloženia námietok na rozhodnutie súdu, zrejme neboli námietky riadne zažurnalizované v súdnom exekučnom spise, č. k. Er 520/99, tak, ako zažurnalizované byť mali, teda podľa poradia, ako boli na súd doručované písomnosti v danej veci a neboli ani zapísané do príslušného registra. Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho súdu bolo povinnosťou kancelárie po doručení exekútorského spisu, č. ExÚ 186/99, dňa 16. augusta 1999 tento spis prezrieť, podanie povinného označené ako „odvolanie“ zo dňa 9. augusta 1999 z exekútorského spisu vylúčiť a zažurnalizovať spolu so sprievodným listom súdneho exekútora do súdneho exekučného spisu, č. k. Er 520/99, doručenie námietok vyznačiť v príslušnom registri a až následne spis predložiť zákonnému sudcovi na rozhodnutie. Je nepochybné, že exekučná kancelária súdu tak neurobila a doručený exekútorský spis, napriek tomu, že sprievodný list obsahoval nepochybný údaj „zasielame námietky na rozhodnutie“, tieto z exekútorského spisu č. ExÚ 186/99 nevylúčila a nezažurnalizovala riadne do súdneho exekučného spisu č. k. Er 520/99. Svedčí o tom výpoveď svedkyne V. P., ktorá uviedla, že exekútorský spis č. ExÚ 186/99 prezrela a potom, čo sama usúdila, že nejde o námietky, tieto nezapísala do registra, exekútorský spis pripojila k súdnemu exekučnému spisu, pričom ani toto pripojenie v spise nevyznačila, pretože sa to v rokoch 1999 až 2002 nevyžadovalo. Pokiaľ exekučná kancelária nedodržala vyššie uvedený postup a spis bez ďalšieho predložila sudcovi, bolo povinnosťou zákonného sudcu prezrieť

doručený exekútorský spis a nedostatok postupu kancelárie odstrániť. Jedine sudca je totiž oprávnený posúdiť, či podanie účastníka nech by bolo označené akokoľvek, spĺňa náležitosti námietok. Disciplinárne prejednávaný sudca však toto opomenul, spolaľhnúc sa na kanceláriu dňa 18. augusta 1999 vykonal v spise úpravu, „spis na lehotu 6 mesiacov“, ktorou spis odložil na lehotu šiestich mesiacov. Následne v ďalšom období boli v spise vykonané sudcom ďalšie úpravy, ktorými bol vždy spis odložený bez ďalšieho na lehotu spravidla jedného roka. Následne dňa 18. apríla 2006 bol exekútorský spis, č. ExÚ 186/99, zo súdneho exekučného spisu vylúčený a vrátený súdnemu exekútorovi bez rozhodnutia o námietkach povinného na základe úpravy súdnej tajomníčky. Podľa rozvrhov práce Okresného súdu V. za roky 2005 až 2008 mal sudca JUDr. M. R. pridelenú na vybavenie agendu „Er“, pričom v jednotlivých súdnych oddeleniach vykonávali úkony vyšší súdni úradníci na základe poverenia sudcu podľa zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch.

Na základe výsledkov dokazovania vykonaných prvostupňovým disciplinárnym súdom, odvolací disciplinárny súd dospel k záveru zhodnému s prvostupňovým disciplinárnym súdom, že sudca Okresného súdu V. JUDr. M. R. sa ako zákonný sudca v jemu pridelenej veci, č. k. Er 520/99, dopustil zbytočných prietáhov v súdnom konaní v čase od 18. augusta 1999 do 18. apríla 2006, kedy bol exekútorský spis č. ExÚ 186/99 vrátený súdnemu exekútorovi bez akéhokoľvek meritórneho rozhodnutia o námietkach. Vzhľadom k tomu, že v danej veci konal od roku 2005 vyšší súdny úradník na základe poverenia disciplinárne prejednávaného sudcu v zmysle § 3 ods. 3 písm. b/ a § 5 písm. g/ zákona č. 549/2003 Z. z., je tento sudca v celom rozsahu zodpovedný aj za úkony, resp. nečinnosť vyššieho súdneho úradníka. Z uvedeného vyplýva, že vo výroku ustálené časové obdobie, počas ktorého sudca nekonal spôsobom zodpovedajúcim zákonu, bolo neprimerane dlhé, čím spôsobil oprávnenému touto nečinnosťou neprimerane dlhý stav právnej neistoty.

Odvolací disciplinárny súd sa zaoberal aj otázkou zániku disciplinárnej zodpovednosti z hľadiska plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty v zmysle § 120 ods. 7 zákona a dospel k záveru, že návrh na začatie disciplinárneho konania v danej veci bol podaný včas. V danom prípade bol návrh navrhovateľa, predsedu Krajského súdu v B., doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako disciplinárnemu súdu dňa 9. marca 2009. Predseda Krajského súdu v B. sa o prietáchoch v danom konaní dozvedel vo februári 2009 z oznámenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorým mu bola odstúpená sťažnosť tak súdneho

exekútora JUDr. J. F. ako aj právneho nástupcu oprávneného obchodnej spoločnosti A. na pried'ahy v konaní. Z uvedeného vyplýva, že subjektívna (6-mesačná) ako aj objektívna (4-ročná) lehota na podanie návrhu bola zachovaná.

V otázke oprávnenia predsedu nadriadeného súdu podať návrh na začatie disciplinárneho konania platí ust. § 120 ods. 2 písm. d/ zákona, podľa ktorého je predseda krajského súdu oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania aj voči sudcovi okresného súdu nachádzajúceho sa v jeho obvode. Na základe toho bol predseda Krajského súdu v B. oprávnený, teda aktívne legitimovaný podať návrh na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi Okresného súdu V.

Na rozdiel od správneho zistenia skutkového stavu veci, prvostupňový disciplinárny súd pochybil pri právnom posúdení konania sudcu.

Odvolací disciplinárny súd skúmal subjektívnu zodpovednosť sudcu a dospel k záveru, že subjektívna stránka konania sudcu spočíva v jeho nedbanlivostnom konaní (vedomej nedbanlivosti), pretože vykonaným dokazovaním nebola zistená žiadna skutočnosť svedčiaca pre záver opačný, teda, že sudca zbytočný pried'ah v konaní zaviniť úmyselne.

Z ustanovenia § 116 zákona vyplýva, že zodpovednosť sudcu za zavinené pried'ahy vzniknuté v konaní upravuje ods. 1 a ods. 2 písmeno g/ zákona.

Logickým výkladom možno dospieť k záveru, že zákonné znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona budú naplnené najmä v prípadoch, keď je škodlivosť konania sudcu zvýšená vzhľadom na spôsob jeho konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti.

Vykonaným dokazovaním však skutočnosti zvyšujúce škodlivosť konania sudcu preukázané neboli, a preto podľa názoru odvolacieho disciplinárneho súdu bolo potrebné nedbanlivostné konanie sudcu právne posúdiť len ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona.

Pri úvahách o uložení disciplinárneho opatrenia, odvolací disciplinárny súd pristúpil k upusteniu od uloženia disciplinárneho opatrenia v zmysle § 117 ods. 10 zákona, keď prihliadol na osobu sudcu, na skutočnosť, že doteraz nebol disciplinárne prejednávaný, prihliadol na vyjadrenie a posudok vtedajšej predsedníčky Okresného súdu V. JUDr. E. P. k výkonu jeho práce a k jeho osobe, prihliadol aj na skutočnosť, že v danom prípade priet'ahom v konaní nevznikla žiadnemu z účastníkov škoda, ako aj ku skutočnosti, že priet'ah v konaní nebol sudcom spôsobený úmyselným konaním, ale konaním z nedbanlivosti. Najmä však prihliadol na skutočnosť, že na vzniknutom priet'ahu má okrem priamo zodpovedného zákonného sudcu určitý podiel aj kancelária súdu, a to tým, že námietky povinného (odvolanie) nezapísala do registra a nevylúčila z exekútorského spisu č. ExÚ 186/99 a nezažurnalizovala ich do súdneho exekučného spisu, č. k. Er 520/99, keď iba súdu doručený exekútorský spis obsahujúci námietky povinného bez ďalšieho iba pripojila k súdnemu exekučnému spisu. Preto odvolací disciplinárny súd považoval za postačujúce prejednanie disciplinárneho previnenia sudcu bez uloženia disciplinárneho opatrenia.

Na podklade týchto úvah odvolací disciplinárny súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne stíhanému sudcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože nebol v disciplinárnom konaní úspešný v celom rozsahu.

Poučenie :   **Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.**

V Bratislave dňa 9. mája 2011.

JUDr. Jarmila U r b a n c o v á , v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková